

Innstillingin gjørd — men eingin vil upplýsa

Leysasögur siga, at Axel Skoubo er innstillaður sum nummar eitt

Tvøroyrar skúlanevnd gjørdi mikudagin sína innstilling til starvið sum deildarleiðari — ella varaskúlastjóri — við tann nýggja skúlan í Trongisvági.

Fýra lærarar hava søkt starvið. Triggir teirra starvast við skúlan á Tvøroyri, meðan tann eini starvast í aðari bygð.

Formaðurin í skúlanevndini, Mervyn Dimon, sigur, at skúlanevndin hevur avgjørt, at hon skal ikki geva upplýsingar um innstillingina. Í staðin visir hann til landsskúlafyrisingina.

Á landsskúlafyrisingini upplýsir Ludvig Petersen, landsskúlastjóri, at

fyrisingin hevur ikki fingið innstillingina enn. Men, sigur hann, sjálvt um fyrisingin hevði fingið hana, vildi hon ikki upplýst alment, hvussu innstillingin er.

Landsskúlastjórin sigur, at hetta er av prinsipiellum orsökum. Hetta er eitt prinsipp, hann vil halda fast við. Ludvig Petersen metir, at koma innstillingar alment fram, leggur tað eitt trýst á tann myndugleika, sum skal gera ta endaligu setanina.

Sosíalurin bað tí heldur ikki Ludvig Petersen vátta teir upplýsingar um innstillingina, blaðið hevur fingið hendur á.

Eftir teimum upplýsing-

um, Sosíalurin hevur fingið, er Axel Skoubo, skúlastjóri við Sandoyar Meginskúla, innstillaður sum nummar eitt. Johan Joensen sum tann næsti. Og Ingier Petersen sum tann triði. Fjórði umsøkjari er Martin Ejdesgaard.

Tað er landsskúlaráðið, sum setur eitt slíkt starv. Axel Skoubo er limur í ráðnum. Hann er tí inhabilur. Varðamaður hjá honum er Torkil Beder, prestur. Men Jakup Mortensen, formaður í landsskúlaráðnum og Martin Ejdesgaard eru svágrar. Ludvig Petersen heldur, at Jakup Mortensen helst má roknast sum inhabilur

i hesum føri.

Annars sigur Landskúlastjórin, at spurningurin um inhabilitet er ógvuliga torførur at hava við at gera. Ludvig Petersen sigur seg hava ráðført seg við sakførara, men hevur ongantið fingið eitt greitt svar. Spurningurin er, hvussu langt inhabiliteturin gongur. Varamaður hjá Jakup Mortensen í landsskúlaráðnum er Johan Lamhauge.

Vit hava ikki fingið upplýst, nær landsskúlaráðið skal hava fund um starvið.

jo-mo

Samkomuhús og kirkja fingið øki í Hoyvík

Tórshavnar býráð hevur samtykt at lata Bróðrasamkomuni og Tórshavnar Eystaru kirkjusókn eitt øki uppi í Hoyvíkshaganum at byggja samkomuhús og kirkju á.

Økið liggur norðan fyri vegin um ta leið, har Vegurin Langi og Ólufugota fara inn í hvørja aðra.

Býráðið samtykti eina tilráðing frá einum meiriluta í byggi- og býarskipanarnevndini, E. ARGE, A. Niclasen

og R. Poulsen.

Ein minniluti, Finnur Johansen, mælti í staðin til at lata eitt øki eitt sindur longur norðuri nærri til aetlaða ítróttaroknum, tí tað aetlaða økið er tað best hóskaði øki til felags-øki í Hoyvík, t.d. miðstaðarøki.

Eitt uppskot um at biða við at avgreiða málið, til fleiri býráðslimir vóru á fundi, fall. Meirilutatilráðingin varð samtykt við sjei atkvøðum.

Bert ein føroyingur av 17 um- søkjara

Ikki færri enn seytjan hovdu søkt um starvið sum skúlatannlækni í Havnar Kommunu. Men av teimum seytjan var bert tann eini føroyingur. Og hana, Sigrid Arge, úr Havni, setti býráðið í starv á fundi hóskeveldið.

Fyri at fólk kunnu setast í starv, krevst avgjörður meiriluti, í minsta lagi sjei skulu atkvøða fyri. Og tað var um reppið. Bert nýggju limir vóru á fundi. Tann eini, Essa

Arge, var inhabilur, og ein atkvøða var blonk. Men sjei atkvøður vóru nog mikið.

Kostaði 300.000 kr. at umvæla

Tórshavnar býráð hevur samtykt at figgja umvælingina av ruskstøðini í Havnar-dali við at flyta pening frá tveimum aetlaðum projektum — nýggj brennistøð og nýtt ruskpláss. 150.000 kr. av hvørjari konti. Kostnaðurin at umvæla brennistøðina fer at kosta útvið 300.000 kr.

Lagt arbeiði og kenslur í

Sum ein dansur í øllum ælabogans litum, tá eg trini inn í gallarið. Skjött fellur upp á pláss. Eyga, sum reikar runt, rakar við smáar, fittar málningar — grønt, gult, blátt — ha, Hermann ... og Bambus, væl rakt.

I gjár læt listamaðurin, Eyvindur Mohr, upp eina málningaframsýning í egnu holum sinum uppi á Fruutroð. Tann fyrsta framsýningin í útvið fýra ár. Og málningarnir eru flest allir frá hesum árunum. Hann hevur arbeitt við teimum, lagt hug og kenslur í.

Nøkur av motivunum kenna vit aftur. Men stemningin kenna vit ikki so væl aftur. Ljósið, hetta titta, skiftandi ljósið — ljósspælið — ávirkar okkum øll. Og Eyvindur eisini. Eg haldi meira, enn eg havi sæð tað áður. Ella eisini dugur hann betur at fáa tað fram.

Landsløg í ódnarveðri, brim, henda livsdrøpandi, tunga luftin, ella tá tað er við at hæsa av. Tað lættir í og nakrir geislar hava hug

og royna at treingja ígjøgnum. Ella friðsæl landsløg við slotandi hús-um. Og so málningarnir frá einum slævnum summardegi á Doktoragrund og Undir Kletti — beinraknir.

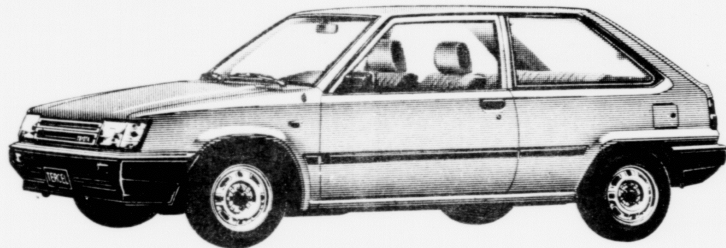
Annars ferðast Eyvindur runt — av Skarvanesi, úr Elduvík, Fámjin, av Viðareiði, úr Kollafirði, Hvalvík, Vág-um og endar sjálvandi í Gongini og malar motivvið, sum hann tekur fram um øll onnur — Mortanstovubrekku við húsnum rundan um Reynagarð og so oman fyri brekkuna Skansagarður, barnaheimið.

Framsýningin virkar sum ein eind. Tær triggjar andligsmyndirnar bróta av. Men tær eru goðar. Bæði tær báðar av Hermann Jacobsen og Bambusi og málningurin av Bitten Thomas.

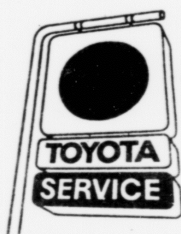
Eyvindur hevur broytt seg — ella teknikk — eitt sindur, og hevur eftir minum tykki ment seg uppafur meira. Ein góð framsýning, sum er opin í dag og imorgin afturat.

Johann

Nýggjur á marknaðinum

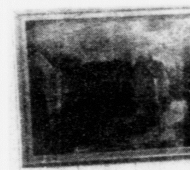

Komið og roynið og síggið hetta nýggja merkið

REYNI SERVICE

Tlf. 13599 - 14198

Heldur
tú
ikki

sosíalín